

[Ole Espersen]

sked. Der var ingen sager, der blev stoppet i deres behandling. Derfor er disse anklager, der selvfølgelig har et helt bestemt formål, noget besynderlige efter min opfattelse.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Allerførst vil jeg godt spørge hr. Fischer, hvad 40.000 tamiler, der vender tilbage fra Sydindien til Sri Lanka, har at gøre med, at man har handlet ulovligt i det danske justitsministerium i forhold til familiesammenføringssager.

Og så til statsministeren til sidst: Det er jo rigtigt, at ombudsmanden slutter med at skrive: »... har jeg ikke nu anledning til at foretage yderligere.« Ombudsmanden har erklæret sin opgave opfyldt, i og med at Justitsministeriet har ændret sin ulovlige praksis til en lovlige praksis.

Retsudvalget får tilsendt alle ombudsmandsberetninger af væsentlig betydning. Vi eksperderer dem videre til andre udvalg, hvis det handler om andre ministre. Vi kigger dem igennem, og vi vurderer dem.

På den baggrund er vi nogle i Retsudvalget, der har fundet, at denne beretning var så gravevende, at for folkestyrets skyld, for demokratiets skyld burde ikke oppositionen, men regeringen selv bede om at få den undersøgt til bunds.

Jeg står her med en leder fra Berlingske Tidende, som slutter:

»Der må naturligvis ikke kunne sås tvivl om folkevalgtes personlige integritet. Nok kan politikken diskuteres, men etikken må ikke kunne det. Det er styrken i det demokratiske system, at det selv har kræfter til at gøre op med dets usunde elementer, hvor de end måtte findes.«

Jeg synes, det ville have klædt Folketinget, om man i dag havde et flertal, der sagde: Denne sag vil vi gerne have undersøgt til bunds. Men det skulle desværre ikke blive resultatet.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Fischer kom, måske helt uforvarende, til at tage en sætning i sin mund, som vel kan være den korteste konklusion på, hvad der er foregået i dag. Hr. Fischer sagde: »Her drejer det sig ikke om juridisk ordkløveri, her drejer det sig om politiske realiteter.«

Han sagde det om noget andet end det, jeg vil bruge det om, nemlig at for regeringen drejer denne sag sig ikke om ret, men om politisk magt.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne vedkende mig de ord fra en artikel, som fru Ebba Strange nys citerede. Jeg synes, det var fornemt udtrykt.

Men efter min opfattelse er den svage etik i denne sag ganske på S' og SF's side, fordi man – og jeg gentager – efter min opfattelse misbruger denne sag på det skrækkeligste. Jeg gentager, at ombudsmandens sidste ord i beretningen er, at der nu ikke er mere at foretage. (*Uro i salen*).

Jo, det er det da. Det er da det, ombudsmanden siger til sidst, at der derfor ikke er yderligere for ham at foretage i sagen. Altså, jeg har citeret det helt ordret før, det kan I da godt huske alle sammen. Lad da være at råbe op om det. Jeg citerede det ordret før, og det betyder: Der er nu ikke mere, jeg som ombudsmand bør foretage i sagen. Kan vi så ikke blive enige om det da? Nå! Det synes jeg også Folketinget skulle tilslutte sig.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Kan vi få statsministerens og regeringens ord for, at hvis ombudsmanden i fremtiden – og det kan jo meget vel ske – udtaler i en sag, at nu er der ikke mere for *ham* at foretage, vil det altid være regeringens holdning, at så er der heller ikke noget for Folketinget at foretage?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.